

Příloha časopisu

Kohout

ZIMA 2022-2023

Moje pěkná zimní vzpomínka

Seniorky a senioři v českotřebovském Domově nám vyprávěli o svých vzpomínkách spojených se zimou a Vánocemi. Laskavě souhlasili i s jejich uveřejněním, aby si i ostatní uživatelé Domova mohli při čtení těchto zážitků společně s nimi zavzpomínat.

Vánoční nadílka

U nás doma strojil vánoční stromeček tatínek. Potom ho dal do obýváku a my tam mohli jít až po večeři. Jedli jsme v kuchyni a když jsme se navečeřeli, tatínek zazvonil na zvoneček a my se honem šli podívat na dárky.

Tenkrát jsme dostávali dárky na sebe a jednu hračku. Třeba vozeček na provázku, anebo kolotoč.

A my jsme to dávali taky stejně, když už

jsme potom měli sami děti. To nebylo to co teď. Dávaly se tenkrát svetry, halenka a ponožky.

Zvoneček

Byla jsem na štědrovečerní večeři u vnučky. Oni měli pod stolem schovaný zvoneček, ale já to nevěděla. Jedli jsme večeři a děti se těšily, pořád se ptaly, kdy už to bude, kdy už přijde ten Ježíšek. A já jsem se nějak pohnula a nohou o ten zvoneček zavadila a zazvonila.

To víte, že samozřejmě děti hned běžely ke stromečku. A ty dárky tam už naštěstí byly...

Na lyžích

Já jsem nelyžovala, ale já jsem jim vařila čaj a koukala z okna, jak frčej. Jezdili jsme na podnikovou chatu do Čenkovic. Druhá rodina měla chatu nad námi. Záchod byl až

dole ve sklepě, a tak jsme chodili čůrat ven za chatu.

Náš známej chodil spát v noční košili a když šel večer za chatu, ženský ho ve tmě viděli, ale myslely si, že je to nějaká další ženská, tak si přičuply, ale on si vyhrnul košili a začal čůrat ve stoje.

Ženský začaly křičet, vůbec to nečekaly, že je to chlap 😊

Svatý Mikuláš a dobroty

Vzpomínám si, jak jsme byly ještě malé děti a měl k nám přijít svatý Mikuláš. Těšily jsme se na dobroty. Nic moc zvláštního jsme nedostávaly, ale doba byla taková, že moc dobrot na výběr nebylo. Už méně jsme se těšily na svatého Mikuláše, anděla a čerta. My se jich totiž bály. Maminka nám vždy slibovala, že je dovnitř nepustí, ale tatínek je

pokaždé pustil domů a my jsme se nemohly ani kde schovat. Nakonec nás nikdy nikdo neodnesl.

Útěk oknem

Jako malá jsem neměla moc ráda ten den, kdy se chodilo na Mikuláše. Měla jsem z něho celkem dost velký respekt. Byl pro mě taková autorita. Jednou když takhle bylo opět Mikuláše, sestra chtěla utéct oknem, ale nepodařilo se jí to.

Na ledě

Na dětství a zimu vzpomínám velmi ráda. Mám ale jednu takovou vzpomínku, která nebyla úplně příjemná. Chodila jsem ještě do školy a byla jsem malá. O polední pauze jsme s dětmi chodívaly dolů k takovému rybníku. Bruslily jsme na něm. Byla šílená

zima. Já s kamarádkami jsme se klouzaly na kraji rybníku, když najednou se pode mnou propadnul led. Ještě že tam nebyla hloubka a já byla mokrá jen po kolena. Ta cesta od rybníka do školy a ke všemu do kopce, byla nekonečná. Byla mi šílená zima. Pak si ještě vybavuji, že jsem se sušila ve třídě u kamen.

Přejeme Vám krásné Vánoce.
Redakční tým časopisu Kohout